

Enhed
Handicap

Sagsnr.
2019 - 5901

Dato
08-10-2020

Bilag 2: Hovedkonklusioner fra Ankestyrelsens undersøgelse af anbringelser uden samtykke af børn og unge med funktionsnedsættelser

Social- og Indenrigsministeriet har bedt Ankestyrelsen om at undersøge kommunernes praksis for anbringelser uden samtykke af børn og unge med funktionsnedsættelser. Undersøgelsen bygger på brug af registerdata, gennemgang af 18 sager, dialogmøder med interesseorganisationer samt interviews med otte forældre og fire kommuner.

Undersøgelsen beskriver omfanget af anbringelser uden samtykke, hvor udviklingen stort set har været uændret fra 2012 til 2017. Ved udgangen af 2017 var 3578 børn og unge med funktionsnedsættelser anbragt uden for hjemmet. Heraf var 443 børn og unge anbragt uden samtykke. For visse større diagnosegrupper er antallet af anbringelser uden samtykke dog steget i perioden fra 2012-2017.

Derudover viser undersøgelsen, at der overordnet set er tre typer af anbringelser uden samtykke.

- 1) Anbringelse inden funktionsnedsættelsen er konstateret, hvor anbringelsen og støtte inden anbringelsen alene bunder i sociale forhold (fx vold, misbrug eller manglende forældreevne)
- 2) Anbringelse efter funktionsnedsættelsen er konstateret, og hvor anbringelsen og støtte inden anbringelsen primært bunder i sociale forhold (fx underretninger om misbrug, vold og tydelig mistro hos barnet)
- 3) Anbringelsen efter funktionsnedsættelsen er konstateret, hvor anbringelsen og støtte inden anbringelsen hænger tæt sammen med funktionsnedsættelsen og ikke sociale forhold hos forældrene (barnets udfordringer og adfærd bliver for svære at håndtere i hjemmet)

Undersøgelsen belyser desuden, at der er forskellige årsager til anbringelser uden samtykke:

- Forældrenes manglende forældreevne og/eller barnet eller den unges sociale udfordringer.
- Den unges udfordringer vokser ofte i teenagealderen, så situationen i hjemmet ikke længere er holdbar.
- Uenighed mellem forældre og kommune om anbringelsesgrundlaget eller om anbringelsessted/vilkår for samvær.
- Forældrene har svært ved at acceptere den negative signalværdi, der ligger i at sige ja til en frivillig anbringelse af barnet.

- Kommunen vurderer, at forældrene og/eller den unge ikke er i stand til at give et informeret samtykke¹.

Endelig beskriver undersøgelsen forløbet op til anbringelsen/samarbejdet med forældre og kommunen.

I forhold til samarbejdet mellem kommunerne og forældrene beskriver rapporten, at kommunerne vurderer, at alle muligheder for at give hjælp og støtte er udtømt før indstilling om anbringelse uden samtykke. Omvendt viser rapporten også, at forældrene ikke altid oplever, at mulighederne for at støtte i hjemmet er udtømt. Derudover giver både forældrene og kommunen udtryk for, at en orientering fra kommunen om, at de er meget bekymrede for barnet og derfor overvejer at indlede en anbringelsessag, af forældrene kan opleves som en trussel, der kan påvirke samarbejdet negativt.

Derudover beskrives den personlige relation med sagsbehandler og familier (herunder sagsbehandlerskift), kulturelle forhold og barnets funktionsniveau i forhold til inddragelse i egen sag som faktorer, der kan være udfordrende i samarbejdet.

¹ Når den unge fylder 15 år, skal denne også samtykke til anbringelsen.